

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 192/2018
13.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Младена Грбића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К. 8/17 од 19.04.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 179/17 од 04.12.2017. године, у седници већа одржној 13.02.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К. 8/17 од 19.04.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 179/17 од 04.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К. 8/17 од 19.04.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Сремској Митровици је пресудом Кж1 179/17 од 04.12.2017. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Младен Грбић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама повређен кривични закон – члан 439. тачка 1. и 2. ЗКП, јер окривљени није имао неопходна лична својства која би га легитимисала као могућег извршиоца кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ. Према захтеву, председник савета месне заједнице није службено лице, у смислу одредбе члана 112. став 3. КЗ, јер месна заједница није орган локалне самоуправе, па председник савета месне заједнице не може бити службено лице, с обзиром да те послове обавља у оквиру месне, а не локалне самоуправе.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Службено лице као извршилац кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ појмовно је одређено одредбом члана 112. став 3. КЗ, која у тачки 2. прописује да се службеним лицем сматра изабрано, именовано или постављено лице у државном органу, органу локалне самоуправе ... , а у тачки 4. и лице којем је фактички поверено вршење службених дужности или послова.

Законом о локалној самоуправи, у члану 8., прописано је да, ради задовољења општих, заједничких и свакодневних потреба становништва на одређеном подручју, јединице локалне самоуправе могу да образују месне заједнице или друге облике месне самоуправе у складу са законом и статутом.

Истим законом, чланом 76., прописано је да месна заједница односно други облик месне самоуправе има својство правног лица у оквиру права и дужности утврђених статутом и одлуком о оснивању, а према члану 77. – одлуком Скупштине општине односно Скупштине града може се свим или појединим месним заједницама и другим облицима месне самоуправе поверити вршење одређених послова из надлежности општине односно града.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, месна заједница, супротно наводима захтева, јесте орган у оквиру локалне самоуправе коме је поверено вршење одређених послова у циљу остварења заједничких интереса становништва одређеног подручја, па је стога јасно да је окривљени, као председник савета

Месне заједнице ..., имао својство службеног лица у смислу члана 112. став 3. у вези члана 359. став 1. КЗ.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи и да је, с обзиром на измене кривичног законика („Службени гласник РС“ број 121 од 24.12.2012. године) када је у кривично правни систем уведено ново кривично дело – злоупотреба у вези са јавном набавком из члана 234а. КЗ, у конкретном случају требало применити одредбу члана 234а. КЗ, као повољнију за окривљеног, у смислу члана 5. КЗ.

Супротно изнетим наводима захтева, првостепени суд је у конкретном случају правилно применио кривични закон када је радње окривљеног АА описане у изреци првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ. Ово из разлога што је за кривично дело из члана 359. став 1. КЗ прописана иста казна као и за кривично дело из члана 234а. став 1. и 2. КЗ (шест месеци до пет година затвора) те је првостепени суд правилно, сходно одредби члана 5. КЗ, применио закон који је важио у време извршења предметног кривичног дела.

Најзад, бранилац се у захтеву бави начином обрачуна новчаних износа који се односе на другу и трећу привремену ситуацију коју је окривљени потписао, указује на висину опште и прерачунате стопе ПДВ-а у 2012. години ... чиме у суштини оспорава чињенична утврђења суда због којих, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено поднети захтев за заштиту законитости.

Налазећи, из изнетих разлога, да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује на повреде закона из члана 359. тачка 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић